

Dzieci takie jak my -1.06

1. Rozmowa na temat Międzynarodowego Dnia dziecka z wykorzystaniem pytań:

- Jak obchodzi się Dzień Dziecka w Polsce?
- Kogo i czym się obdarowuje w dniu tego święta?

Zachęcam do odnalezienia fotografii dziecka i porozmawiania na ich temat.

2. Słuchanie piosenki „ Dzieci Świata”

Czarnoskóry Jonny
z naszym polskim Mirkiem
zamek z klocków Lego
zrobią już za chwilę.

Czarnoskóry Jonny
z naszym polskim Mirkiem
zamek chcą zbudować dziś.

Ref.: Bo na całym świecie
dzieci jednakowe,
do wspólnej zabawy zawsze są gotowe.
Bo na całym świecie
dzieci bawią się,
każdy dobrze o tym wie.

II. Przybiegł mały Tao
i w czymś im doradza,
kolor skóry dzieciom
w niczym nie przeszkadza.

Przybiegł mały Tao
i w czymś im doradza,
kolor nie przeszkadza im.

Ref.: Bo na całym świecie...

III. Bawią się wesoło,
klocki układają,
wszystkie na swych buziach
uśmiech szczery mają.
Bawią się wesoło,
klocki układają,
uśmiechają szczerze się.
Ref.: Bo na całym świecie...

3. Rozmowa na temat utworu

- O czym opowiada nasza piosenka?
- Jak wyglądają dzieci żyjące w innych częściach świata?
- Co wspólnego ze sobą mają dzieci na całym świecie?

4. Zabawa ruchowa z elementem czworakowania „Dookoła” (potrzebny będzie tamburyn bądź inny instrument)

Dziecko swobodnie maszeruje, podskakuje, biega po pokoju w rytm uderzeń tamburynu. Na przerwę w muzyce zatrzymuje się i na czworakach wykonują jedno okrążenie wokół wskazanego przez rodzica przedmiotu, który leży na dywanie na dywanie. Następnie wstają i zabawa powtarza się.

5. Suchanie opowiadania „*Inni, a tacy sami*”, Agaty Widzowskiej

Książka dla każdego dziecka (s. 74- 75)

Od samego rana Ada przygotowywała się na spotkanie z nową koleżanką, Kasią. Okazało się, że tata Kasi jest bardzo zdolnym architektem i będzie pracował w tym samym biurze co tata Ady i Olka. Obie rodziny umówiły się w małej kawiarence w galerii, tuż obok bawialni dla dzieci. Ada bardzo lubiła poznawać nowe osoby i rozmawiać z nimi o tym, w co lubią się bawić. Tym razem Ada była szczególnie przejęta spotkaniem, bo dowiedziała się od rodziców, że Kasia nie słyszy.

- Na żadne ucho? – dopytywała się Ada. – Ani troszeczkę?
 - Ani troszeczkę.
 - To jak my się będziemy bawić?
 - Jestem pewna, że znajdziecie na to sposób – uśmiechnęła się mama.
- Ada próbowała zatykać sobie uszy i prosiła Olka, żeby coś do niej mówił.
- Mam fajną siostrę – powiedział Olek.
 - Co mówisz? – spytała Ada.
 - Moja siostra jest najlepszą siostrą na świecie!
 - Ecie-pecie? Nic nie rozumiem... Tej Kasi musi być bardzo trudno – stwierdziła Ada.

W galerii panował gwar. Z głośników płynęła muzyka, w bawialni słychać było piski i śmiech

rozbawionych dzieci. Obie rodziny przywitały się słowami „dzień dobry” i podały sobie ręce. Ada

stała naprzeciwko Kasi i nie wiedziała, czy ma coś powiedzieć, czy nie.

Przecież Kasia i tak nie

usłyszy. Jednak dziewczynka uśmiechnęła się i rękami zrobiła przyjazny gest.

Ada zrozumiała,

że to jest powitanie, i odpowiedziała takim samym gestem. Potem Kasia wskazała bawialnię

i dziewczynki pobiegły razem na zjeżdżalnię. Po chwili radośnie nurkowały w basenie z kolorowymi

piłeczkami. Kasia układała z rąk różne znaki, a Ada próbowała odgadnąć ich znaczenie.

Gdy chciała zająć się rysowaniem i kolorowaniem, Ada od razu zrozumiała, o co chodzi. Wspólnie

narysowały słonia z wielkimi uszami, a na tych uszach namalowały wszystko, co symbolizuje

dźwięki: ptaki, trąbkę, gitarę, śpiewającą panią, a nawet samolot odrzutowy.

Potem bawiły się

w teatrzyk dłoni i okazało się, że palcami można pokazać wiele rzeczy. Czasami Ada się myliła

i nie potrafiła czegoś zrozumieć, ale to było bardzo zabawne. Jak wiele można powiedzieć, nie

używając słów!

Wieczorem Ada wciąż rozmyślała o Kasi i o tym, jak wspaniale się z nią bawiła.

Tata powiedział

córeczce, że osoby niesłyszące porozumiewają się językiem migowym.

– Czy ja też mogę się nauczyć tego języka? – zapytała Ada.

– Oczywiście. A teraz zgadnij, co chcę ci przekazać – tata przytulił Adę i pocałował ją w czoło.

– Dobranoc i kocham cię! – zawołała Ada i odpowiedziała tym samym gestem.

– Zrozumiałeś,
tatusiu?

Tata uśmiechnął się i pokiwał głową. Miłość nie potrzebuje słów.

Rozmowa dotycząca utworu z wykorzystaniem pytań:

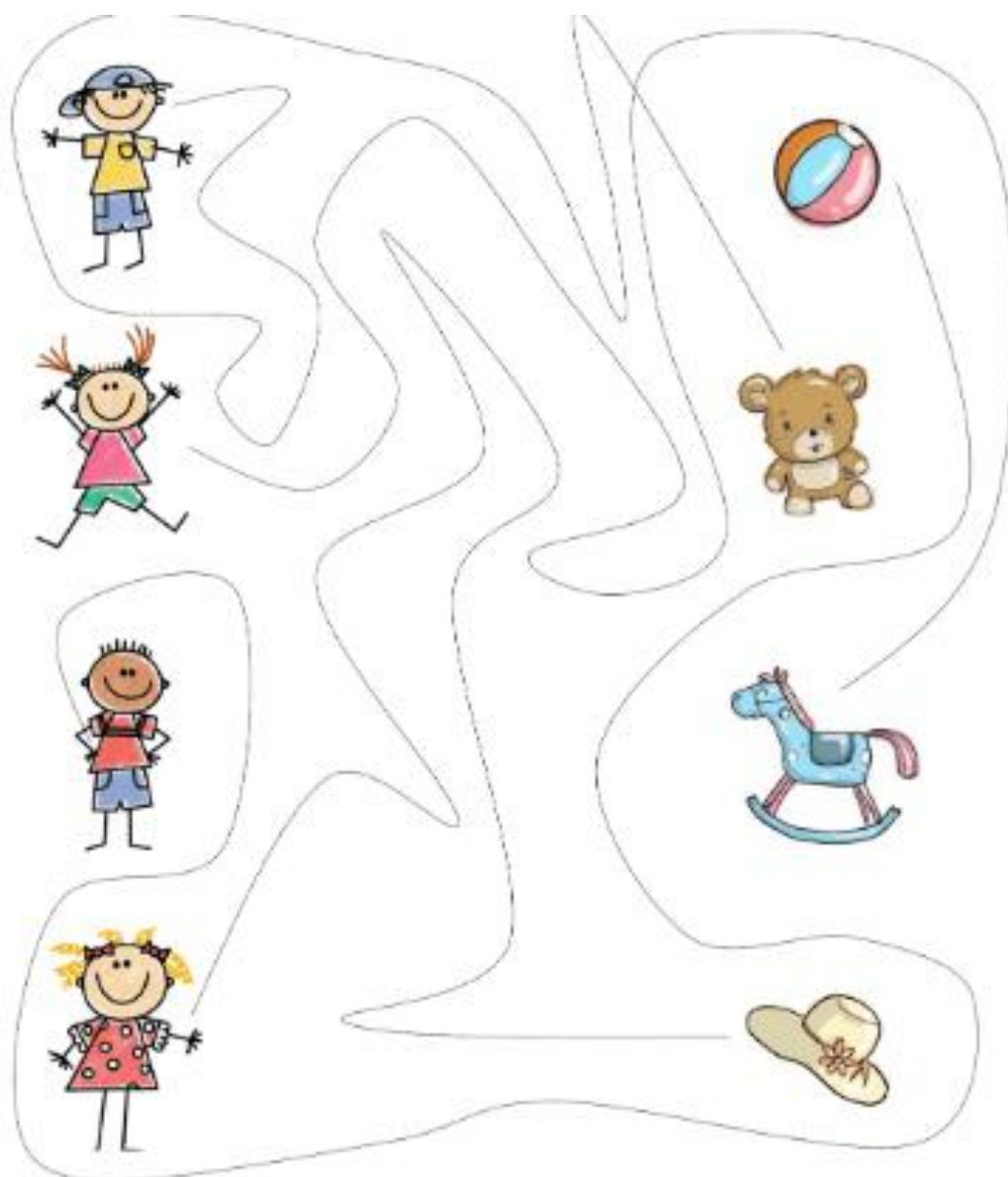
- Jak nazywa się język, którym porozumiewa się Kasia?
- Jakbyście się czuli, gdybyście nie słyszeli tego, co ktoś mówi?
- Spróbujcie, jak Ada, zatkać uszy i sprawdzić, czy rozumiecie, co mówi kolega/koleżanka.

Rodzic kontynuuje rozmowę. Wyjaśnia dzieciom znaczenie pojęcia tolerancja.

Tolerancja to poszanowanie odmienności innych, ich wyglądu, sposobu komunikowania się, wiary, kultury itd.

6.Karta pracy.

Sprawdź jaką zabawkę dostanie w prezencie każde dziecko.

Karta pracy.
Rysuj po śladzie

